

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige, at de der skrækvisioner om Unileverbørnehaver har jeg ikke. Det er sådan en vision, jeg skal have tænkt lidt nærmere igennem.

Sagen er jo den, at det, man gør her, er, at man viser det storsind fra samfundets side, at man siger, at disse børnehaver har fuldstændig frihed – også en vidtstrakt økonomisk frihed – og samtidig støtter man dem. Det er udtryk for et storsind fra samfundets side. Det var derfor, jeg nævnte friskoleloven som eksempel, ikke for at sige, at de to love er identiske, men fordi de begge to er udtryk for det liberale storsind, som vi gerne vil beholde i Danmark for *frihedens* skyld.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er en meget oplysende debat, vi lige er i gang med her, for på et tidspunkt sagde hr. Jesper Langballe, at det her var udtryk for frihed. Vi har nu efterhånden fået afklaret, om det er frihed for børnene. Nej, det er det ikke. Er det frihed for forældrene? Nej, det er det heller ikke.

Men det er friheden til, at private virksomheder kan tjene et overskud, nogle kalder det at få profit, på børnepasning, og de kan så trække den profit ud af børnehaverne. At det er den frihed, vi snakker om, vil jeg bare have hr. Jesper Langballe til at bekræfte heroppefra, altså at det reelt er den frihed, der er udpenslet i det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nu kan jeg høre, at selv om der er forskellige talere på talerstolen, så er grammofonstiften simpelt hen kørt fast i den samme rille, og jeg ved ikke, hvor længe man kan holde ud at blive ved med at gentage sig selv.

Er det frihed for børnene? spørger hr. Jørgen Arbo-Bæhr sådan retorisk. Ja, hvad er egentlig frihed for børnene? Hvem er det, der formidler friheden for børnene? Det er jo forældrene. Frihed for børnene får man ikke ud af den blå luft. Det ved jeg godt at tilhængere af en socialistisk pædagogik mener man gør. De mener ligesom Makarenko i Sovjetunionen, at forældrene er børnenes opdragelsesfunktionærer, som har at opdrage børnene efter den linje, som staten har lagt.

Nej! Friheden for børnene formidles altid af forældrene, og her er det sådan, at den frihed delegeres videre til de mennesker, som opretter

børnehaven. Sådan må det jo være, for det er forældrene, der bestemmer, at i deres lokalområder skal der være det alternativ.

Derfor er det her frihed for børnehaven, for forældrene og dermed for børnene.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu fik vi tidligere afklaret, at alle de her frihedsrettigheder findes i forvejen. Det, som bare er nyt ved det her forslag, er, at private virksomheder kan tjene på børnepasning og trække det ud af børnehaverne. Det er bare det jeg vil have en bekræftelse på ligger i det her forslag. Det kan man sige med et ja eller et nej. Er det rigtigt, at private virksomheder kan tjene på børnepasning og trække profitten ud af børnehaverne? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvor længe skal jeg da blive ved med at svare på det? Ja, det er rigtigt, at her er nogle børnehaver, som støttes af det offentlige, og hvis der er et overskud, kan det bruges til pædagogiske forbedringer, og hvis der ikke er behov for dem, kan man trække penge ud. Jeg synes, jeg har sagt, jeg ved ikke hvor mange gange: Hvad er der galt med det?

Det er der kun noget galt med, hvis man som hr. Arbo-Bæhr og hele venstrefløjens er allergisk over for ordet profit. Vi andre bruger ikke det ord, men hvis vi brugte det, så ville vi sige: Profit er da en udmærket ting. Det er da en udmærket ting, at folk tjener penge. Men når det er de forkerte, der tjener penge, så hedder det i hr. Arbo-Bæhrs vokabularium profit. Men det er jo, hvad skal man sige, at diskutere på grundlag af nogle ideologiske fornemmelser og en ideologisk floskulatur, som ikke er særlig frugtbar.

Kl. 16.10

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er der et enkelt folketingsmedlem uden for ordførernes række, der har ønsket ordet: hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Det, der er så interessant, er, at når man har de her debatter i parlamentet, tror jeg, der kommer mange nye oplysninger frem, som kan være interessante – om ikke andet så for offentligheden og måske også for hr. Jesper Langballe, men det vil tiden vise.